

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.365 van 30 juni 2011
in de zaak A. 197.926/IX-6964**

In zake: de CVBA GEWESTELIJKE MAATSCHAPPIJ VOOR DE
KLEINE LANDEIGENDOM HET VOLK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Elie Van Acker en Gerd Leyns
kantoor houdend te 9000 Gent
Brugsesteenweg 318
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bruno Steegen, Erik Schellings en André Gerkens
kantoor houdend te 3740 Bilzen
Demerlaan 21/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Energie, Wonen,
Steden en Sociale Economie van 26 augustus 2010, waarbij het beroep wordt
verworpen dat de cvba Gewestelijke Maatschappij voor de Kleine Landeigendom
Het Volk heeft ingesteld tegen de beslissing van de toezichthouder van 30 juni
2010 tot vernietiging van de beslissing van haar raad van bestuur van 22 juni 2010
met betrekking tot de controle van de voorwaarde van de lokale binding voor het
verkrijgen van voorrang bij de toewijzing van sociale koopwoningen en kavels.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gerd Leyns die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Rachelle Neven, die loco advocaat Bruno Steegen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

3. De auditeur-verslaggever werpt in zijn verslag over de zaak ambtshalve op dat het voorliggende verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend met Taxipost en derhalve niet met een ter post aangetekende brief, zoals nochtans is voorgeschreven door artikel 84, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: het algemeen procedurereglement). Hij wijst erop dat een verzoekschrift dat niet met een ter post aangetekende brief werd ingediend, pas vaste datum verkrijgt op de dag van de aangetekende verzending ervan door de griffie van de Raad van State aan de verwerende partij. Te dezen gebeurde deze verzending op 23 november 2010, waardoor het verzoekschrift pas vaste datum heeft verkregen ná het verstrijken van de beroepstermijn. De auditeur-verslaggever besluit dat het beroep om die reden niet ontvankelijk is en dat de afhandeling ervan slechts korte debatten vereist.

4. Ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat het verzoekschrift naar de Raad van State werd gezonden met “Taxipost Secur” en dat deze wijze van verzending kenmerken vertoont die haar gelijkwaardig maken met een ter post aangetekende verzending en die in het bijzonder evenveel garanties bieden in verband met de vaste datum van de verzending. Ter staving van haar standpunt legt de verzoekende partij informatie van de NV bpost voor met betrekking tot deze kenmerken, waaruit blijkt dat de met “Taxipost Secur” verzonden pakketten de volgende werkdag door de postbode bij de geadresseerde worden aangeboden, dat er een verzekering is in geval van verlies of beschadiging van de zending, dat de ontvanger bij levering aftekent voor ontvangst en dat de handtekening online kan worden nagekeken, dat elk pakket een unieke streepjescode heeft en online op elk ogenblik kan worden gevolgd, dat wanneer de geadresseerde niet thuis is op het ogenblik dat de postbode langskomt hij een tweede aanbieding kan vragen of het pakket binnen de veertien dagen in het

postkantoor of het postpunt kan afhalen, en dat de verzender een bewijs van afgifte krijgt.

De verzoekende partij legt voorts schriftelijke verklaringen neer van de NV bpost van 11 en 27 april 2011 waarbij wordt bevestigd dat de desbetreffende zending op 13 oktober 2010 bij de Raad van State werd afgeleverd.

De verzoekende partij besluit daaruit dat geen onzekerheid kan bestaan over de tijdige indiening van haar verzoekschrift.

Beoordeling

5. De Raad van State heeft in zijn arrest Van Hooydonk, nr. 213.817 van 9 juni 2011, het volgende overwogen met betrekking tot de vraag of een verzending met “Taxipost Secur” voldoet aan het vereiste van de ter post aangetekende verzending van processtukken naar de Raad van State, gesteld in artikel 84, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement:

“Artikel 84, § 1, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) bepaalt dat ‘[a]lle processtukken [...] aan de Raad van State [worden] toegezonden bij ter post aangetekende brief.’ Zoals onder meer blijkt uit het verslag aan de Regent dat voorafgaat aan dit besluit, strekt dit voorschrift ertoe de processtukken een vaste of onbetwistbare datum te geven. Het is dan ook de datum van de aantekening ter post die in aanmerking moet worden genomen voor het bepalen van de tijdigheid van de memories.

[...]

6. Aldus rijst, ambtshalve, de vraag of een zending met ‘Taxipost Secur’ voldoet aan de in herinnering gebrachte vereiste van het algemeen procedurereglement met betrekking tot de aangetekende zending.

Het is de Raad van State niet onbekend dat hij hierover in eerdere arresten afwijzend heeft beschikt.

Thans echter dient rekening te worden gehouden met de wijzigingen die de wetgever op 13 december 2010 heeft aangenomen met betrekking tot de regeling van de postdiensten. Het betreft meer bepaald, eensdeels, de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de artikelen 2, 2/1, 4 en 5 van de wet houdende wijziging van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector (*B.S.* 30 december 2010), welke in werking is getreden op 31 december 2010 en, anderdeels, de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en tot wijziging van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten (*B.S.* 31 december 2010, tweede uitgave).

7. Een ‘aangetekende zending’ is, luidens artikel 131, 9°, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zoals vervangen bij de wet van 13 december 2010:

‘een dienst die op forfaitaire basis tegen de risico’s van verlies, diefstal of beschadiging waarborgt, waarbij de afzender, in voorkomend geval op zijn verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van de bestelling van de postzending aan de geadresseerde.’

Een ‘postzending’ dan weer is, luidens artikel 131, 7°, van dezelfde wet:

‘[een] geadresseerde zending in definitieve vorm die een aanbieder van postdiensten verzorgt. Naast brievenpost worden bijvoorbeeld als postzending aangemerkt: boeken, catalogi, kranten, tijdschriften en postpakketten die goederen met of zonder handelswaarde bevatten.’

Artikel 135, § 2, van dezelfde wet, zoals ingevoegd bij de wet van 13 december 2010, luidt:

‘Aan alle verplichtingen opgenomen in deze en alle andere wetten die betrekking hebben op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet en hun uitvoeringsbesluiten die betreffende de aangetekende zendingen de woorden 'ter post', 'bij de post', 'per post' of elke andere soortgelijke verwijzing bevatten is voldaan wanneer gebruik wordt gemaakt van een aangetekende zending zoals gedefinieerd in artikel 131, 9° van deze wet of gebruik wordt gemaakt van een elektronisch aangetekende zending overeenkomstig de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen, de elektronisch aangetekende zending en certificatediensten.’

Voor de regeling van de rechtspleging bij de Raad van State is voorts van belang het artikel 5, § 3, van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, zoals ingevoegd bij de wet van 13 december 2010, dat luidt in nagenoeg identieke bewoordingen:

‘Aan alle verplichtingen opgenomen in deze en alle andere wetten die betrekking hebben op aangelegenheden als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet en hun uitvoeringsbesluiten die betreffende de aangetekende zendingen de woorden 'bij de post', 'per post' of elke andere soortgelijke verwijzing bevatten is voldaan wanneer gebruik wordt gemaakt van een aangetekende zending zoals gedefinieerd in artikel 131, 9° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven of wanneer gebruik wordt gemaakt van een elektronisch aangetekende zending overeenkomstig de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen, de elektronisch aangetekende zending en certificatediensten.’

Hierover staat in de parlementaire stukken het volgende te lezen (*Parl. St. Kamer* 2010-2011, nr. 203/004, 2):

‘Deze verbetering verduidelijkt dat elke vermelding van 'ter post', 'per post', 'bij de post' in de wetgeving en de reglementering zoals bijvoorbeeld in 'ter post aangetekende zending' geenszins inhoudt dat enkel een aangetekende zending van bpost kan worden gebruikt maar wel degelijk elke fysieke aangetekende zending zoals gedefinieerd door de wet van 21 maart 1991 of een elektronische aangetekende zending overeenkomstig de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen, elektronisch aangetekende zending en certificatediensten.’

8. Taxipost Secur is een dienst die, zoals de ‘gewone’ aangetekende zending, op forfaitaire basis tegen de risico’s van verlies of beschadiging waarborgt en waarbij de afzender, in voorkomend geval op zijn verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van de bestelling van de postzending aan de geadresseerde. Een zending met Taxipost Secur voldoet bijgevolg met ingang van 31 december 2010 aan de vereiste van een zending ‘bij ter post aangetekende brief’, als bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement. Dat de aangeboden verzekering tegen verlies of beschadiging niet uitdrukkelijk ook het risico van diefstal zou dekken, volstaat in het licht van de ratio legis van de vereiste van aangetekende zending, die gelegen is in het verkrijgen van een vaste datum van de afgifte van de zending, niet om hierover anders te oordelen.”

De Raad van State bevestigt deze overwegingen in de voorliggende zaak.

6. Te dezen blijkt uit het dossier van de zaak dat het bestreden besluit met een aangetekende brief van 27 augustus 2010 aan de verzoekende partij werd betekend.

Uit de gegevens van “Taxipost Secur” die zijn aangebracht op de enveloppe waarmee de verzoekende partij haar verzoekschrift tot nietigverklaring van dit besluit naar de Raad van State heeft gezonden, kan worden afgeleid dat de zending met het verzoekschrift op 13 oktober 2010 bij de Raad van State werd aangeboden. Dit wordt bevestigd door de schriftelijke verklaringen van de NV bpost van 11 en 27 april 2011 die door de verzoeker ter terechtzitting zijn neergelegd enerzijds en door de afstempeling van deze enveloppe door de diensten van de Raad van State op 13 oktober 2010 anderzijds.

Derhalve moet worden besloten dat met genoegzame zekerheid vaststaat dat het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend binnen de beroepstermijn van zestig dagen na de betekening van het bestreden besluit, zoals toentertijd voorgeschreven door artikel 4, derde lid, (thans artikel 4, § 1, derde lid) van het algemeen procedurereglement. De enkele omstandigheid dat de verzoekende partij haar verzoekschrift tot nietigverklaring met “Taxipost Secur” naar de Raad van State heeft gezonden kort voordat de wetswijzigingen in werking traden die uiteindelijk in een gelijkstelling van deze verzendingswijze met de verzending bij ter post aangetekende brief zouden voorzien, doet hieraan geen afbreuk.

Gelet op het feit dat het voorschrift van artikel 84, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement dat alle processtukken aan de Raad van State worden toegezonden bij ter post aangetekende brief, als doelstelling heeft dat deze processtukken een vaste en onbetwistbare datum hebben, en dat te dezen door middel van “Taxipost Secur” deze doelstelling is bereikt, kan de in het

auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens de laattijdigheid ervan, niet worden bijgevalen.

7. Er is aanleiding om de behandeling van de zaak volgens de gewone rechtspleging voort te zetten.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De zaak wordt volgens de gewone rechtspleging voortgezet.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Bert Thys